kui rägib agga ülles, kuida emma arm, kui laps haige, tüddimatta murrega igga poolt abbi on otsimas.

2. Olle römus omma nore ea sees.

Laula, laula suukenne,
Ligu liñno-kelekenne,
Mölgu marja-melikenne,
Illutse süddamikenne!
Kül saad siiski olla waida,
Kui saad alla musta mulla,
Walge laudade wahhele,
Känna kirsto keskeelle!

3. Tänna kuld, homme muld.

Ehk olleks issa ilma rikkas,
Emma sidile seutud,
Welli piljantil peetud,
Sõssarel sadda rahhada:
Kui temma ärrasurrekse,
Mahhajääb issa ilma rikkus,
Emma seutud sidiksed,
Wenna piljantil piddetud,
Sõssare sadda rahhada.
Ei rikkas rahhasse panta,
Kunning kulda ei maeta!

4. Kui tö on tehtud, siis on hea pingada.

Neitsikenne norokenne!
Ei heida unne reggeje,
Lasse ramma rattaaie!
Unnel on reggi maddala,
Rammal rattas kallakülle.
Unni sadab hulkumaie,
Maggaminne marsimaie,
Tukko teda kõndimaie.
Unni ei anna uuta kube,
Maggaminne mani-särki!

5. Ärge murretsege homse ette; iggapääw saab kül omnast waewast.

Mis teie tühja murretsete!
Jubba rukki pea näikse,